Modrá a zlatá - Vondráčková, Helena

Je půlnoc a kdesi vzlétla křídla tmou,
je půlnoc a ženy samy zůstanou,
je půlnoc, čas je spát,
jen letci bdí a střeží klidné noci řád.

Je půlnoc a modrá růže, modrý lem,
je půlnoc, kdy má noc tisíc modrých jmen.
Je půlnoc všech nerozvitých růží,
půlnoc, jež zřítelnice úží.
Přílety, odlety soumrakem úsvitu vstříc,
úsvitu vstříc.

Vám, letci, dík matka vzdává,
vám šátkem snů chlapec mává.
Dík, letci, vám, ten dík, letci, vám
odevzdám, odevzdám.

Je ráno, kdy muži měkce přistanou,
je ráno, kdy se ženami zůstanou,
je ráno, čas je žít,
je čas po klidné noci zlatým ránem jít.

Je ráno, kdy zlátne růže, zlátne lem,
je ráno, kdy má den tisíc zlatých jmen.
Je ráno,
je ráno,
je ráno.